

Svensk författningssamling

Lag om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott

Utfärdad den 8 februari 2024

SFS 2024:45

Publicerad
den 13 februari 2024

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 20 och 26 a §§ lagen (1957:668) om utlämning för brott ska ha följande lydelse.

20 §² När Högsta domstolen har meddelat beslut ska ärendet anmälas för regeringen. Om Högsta domstolen funnit att det finns hinder mot utlämning enligt 1–10 §§, får framställningen inte bifallas. Genom överenskommelse med en främmande stat får det dock bestämmas att, om det anses finnas hinder enligt 8 eller 9 §, frågan ska kunna hänskjutas till internationell skiljedom.

När utlämning beviljas ska det bestämmas inom vilken tid den ansökande staten ska hämta den som ska utlämnas. Tiden får inte utan synnerliga skäl överstiga en månad från det att den ansökande staten har fått del av beslutet.

Beslutet om utlämning verkställs av Polismyndigheten. Om den som ska utlämnas inte är frihetsberövad får han eller hon, om det är nödvändigt för att utlämningen ska kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

26 a §³ Har utlämning till Sverige skett för lagföring här i landet, på villkor att den som utlämnats senare återförs till den andra staten, ska Polismyndigheten se till att den som har utlämnats återförs.

Om den som ska återföras inte är frihetsberövad får han eller hon, om det är nödvändigt för att återförandet ska kunna genomföras, hållas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2024.

2. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som har inletts före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

GUNNAR STRÖMMER

Ida Kärnström
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 2023/24:37, bet. 2023/24:JuU5, rskr. 2023/24:126.

² Senaste lydelse 2014:635.

³ Senaste lydelse 2017:141.